

δηλαδὴ ἔχουσαν τοὺς ὄφθαλμοὺς σπασμωδικῶς κεκλεισμένους καὶ τὴν γλῶσσαν προτεταμένην, δι πονηρὸς λατρὸς δὲν ήδύνατο νὰ μᾶς διηγηθῇ; διότι μετὰ ταχύτητος ὅλως διό-

λου ξένης εἰς αὐτὸν εἶχεν ἔξαφανισθῆ ἐις τὸ πλήθος. Ἐνεδίη τὸν γλῶσσαν προτεταμένην, δι πονηρὸς λατρὸς δὲν ήδύνατο νὰ μᾶς διηγηθῇ; διότι μετὰ ταχύτητος ὅλως διό-

Ο ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΣ ΦΑΡΟΣ ΕΝ ΤΗ „ΠΥΛΗ ΤΗΣ ΚΟΛΑΣΕΩΣ“

παρὰ τὴν Νέαν Υόρκην.

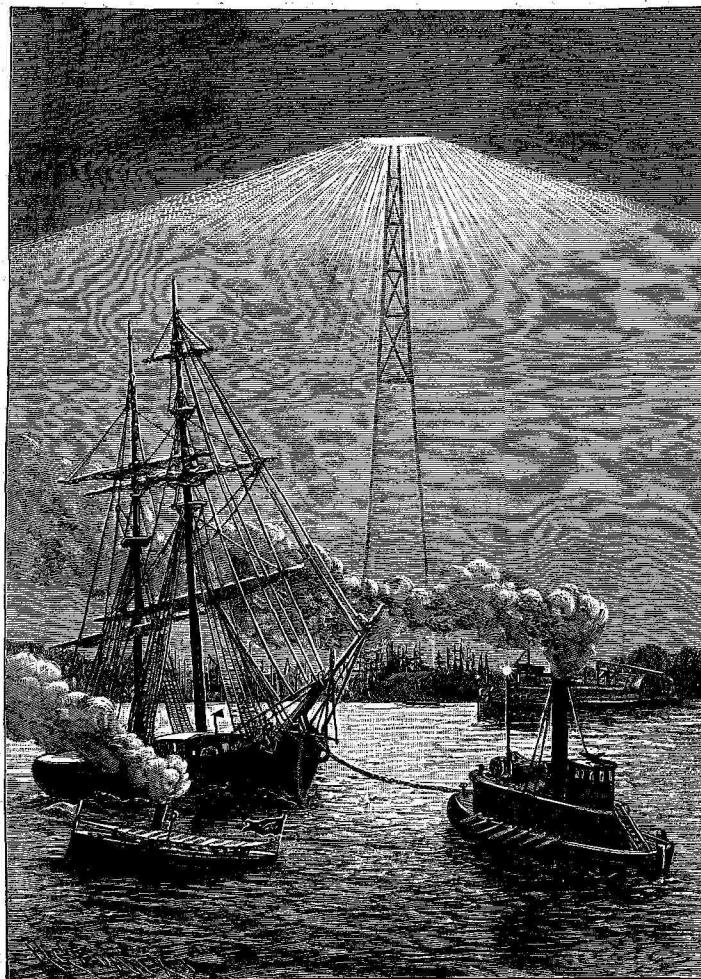
Ἐν τῇ ιστορίᾳ τῆς διαρρηκτικῆς τέχνης καὶ τοῦ ἡλεκτρισμοῦ γνωστότατον κατέστη τὸ ὄνομα Hell Gate (Πύλη τῆς Κολάσεως). Ἐν αὐτῇ, τῇ πλήρει σκοπέλων καὶ ὑφάλων διόδῳ, ἣτις ἀλλοτε καθίστα ἐπικινδυνὸν καὶ δισχερῆ τὸν εἰς τὸν λιμένα τῆς Νέας Υόρκης πλοῦν, ἐτέλεσαν πρὸ τινῶν ἐτῶν ὁ ἡλεκτρικὸς σπινθήρ καὶ ἡ δυναμῖτις τὸν μέγιστον αὐτῶν καὶ κοινὸν θρίαμβον. Τότε ἐπρόκειτο νὰ καταστήσωσιν ἐκποδῶν τοὺς ἐπικινδύνους σκοπέλους, ἐφ' ὧν πολλὰ πλοῖα κατεμράυοντο καὶ ἐναυάργουν, πραγματικῶς δὲ τῇ 25. Σεπτεμβρίου 1876 συνέβη ἡ μεγίστη διάρρηξις ἐξ ὅσων εἴδομεν ποτὲ εἰς τὸν κόσμον. Εἰς τὸ ὅπονομενὸν σῶμα τοῦ σκοπέλου ἐτέθησαν ἐπιτηδείως 50,000 λίτραι δυναμίτηδος ἐντὸς 3680 πυριτιδοβολῶν, ἀφ' Ἑκάστης δὲ τούτων ἐφέρετο ἡλεκτρικὸν σύρμα πρὸς μίαν συστοιχίαν ἡλεκτρικήν, ἵνα ἀπασσοὶ αἱ πυριτιδοβολαὶ διὰ μιᾶς ἀνάφωσιν. Ἐν μικρὸν παιδίον ἐπίεσε τὸ κομβίον ἐπὶ τοῦ σύρματος, ἐφ' οὗ ἐφέρετο τὸ ἡλεκτρικὸν ρεῦμα καὶ μετὰ ὑποκώφου καὶ φοβεροῦ πατάγου κατεποντίσθη ὁ βραχυδῆς ὅγκος εἰς τὸν πυθμένα τῆς θαλάσσης, ἀπὸ τῆς στιγμῆς δ' ἐκείνης ἡ Πύλη τῆς Κολάσεως ἀπώλεσε μέγα μέρος τῆς φρίκης, ἣν πρότερον ἐνεποίει εἰς τοὺς πλέοντας.

Ἄλλὰ καὶ μετὰ τὸ μέγα τοῦτο κατόρθωμα τῆς δυναμίτηδος ὁ διάπλους δὲν ἀπέβη ὅλως διόλου ἐλεύθερος καὶ

ἄνευ κινδύνων. Ἰδίᾳ τὴν νύκτα ἔνεκα ὑφάλων οὐχὶ εὐαρίθμων πινδυνεύουσι τὰ εἰςπλέοντα καὶ ἐκπλέοντα πλοῖα. Ἀνάγκη ἦτο λοιπὸν ὃ ἀποσοβηθῆ ἡ καὶ ὁ τελευταῖος οὕτος κίνδυνος, τὴν φορὰν δὲ ταύτην ὁ ἡλεκτρισμὸς πάλιν ἦτον ὀρισμένον νὰ θριαμβεύσῃ.

Ἐπὶ τῆς Hallet Point, οὐ μακρὰν τῆς μικρᾶς πόλεως Αστούριας, ὑψοῦται ἀπὸ τοῦ παρελθόντος φωτιστώρου δέ νέος ἡλεκτρικὸς φάρος, εἰς τῶν μεγίστων τοῦ κόσμου. Η κατασκευὴ αὐτοῦ εἶναι ἀπλουστάτη, διότι πυραμιδοειδῶς ὑψοῦνται τέσσαρες σιδηρᾶ ράβδοι μέχρις ὑψους 250 ποδῶν καὶ φέρουσιν ἐπὶ τῆς κορυφῆς αὐτῶν τὰς ἡλεκτρικὰς λυγίας, ἀλιτίνες δριδοῦ ἐκπέμπουσι φῶς ἔχον ἔντασιν πρὸς φῶς 54,000 κηρίων καὶ φωτίζον εἰς μεγίστην ἀπόστασιν τὰ κύματα τοῦ Σούνδου. Ἀπὸ τοῦδε ἡ East-River φωτίζεται τὴν νύκτα ὡς ὑπὸ ἡλιακοῦ φωτός, ἡ δὲ πλησιόχωρος μικρὰ πόλις Αστορία αἰωνίως πλέον θὰ ἔχῃ σεληνοφωτίστους νύκτας, ἀδιάφορόν ἐν δούρανδος ἦνε αἰθρίος ἡ καλύπτηται ὑπὸ πυκνῶν νεφῶν. Προσεχῶς θέλομεν ἐκμέσει ἐν ἀρθρῷ ἰδιαιτέρῳ, πῶς οἱ πολυμήχανοι Ἄμερικανοί, ωχράν

εύροντες καὶ τὴν λάμψιν τοσοῦτον ἐντεταμένου ἡλεκτρικοῦ φωτός, κατώρθωσαν νὰ διαρρήξωσι καὶ τοὺς ἀπομείναντας ὑφάλους πρὸς ἀκραν τῶν ναυτιλλορένων ἀσφάλειαν, δι' οὓς ἀλλαὶ συμπληγάδες πέτραι ἐκρύπτοντο τέως ὑπὸ τὰς ὄδατα ἐκεῖνα.

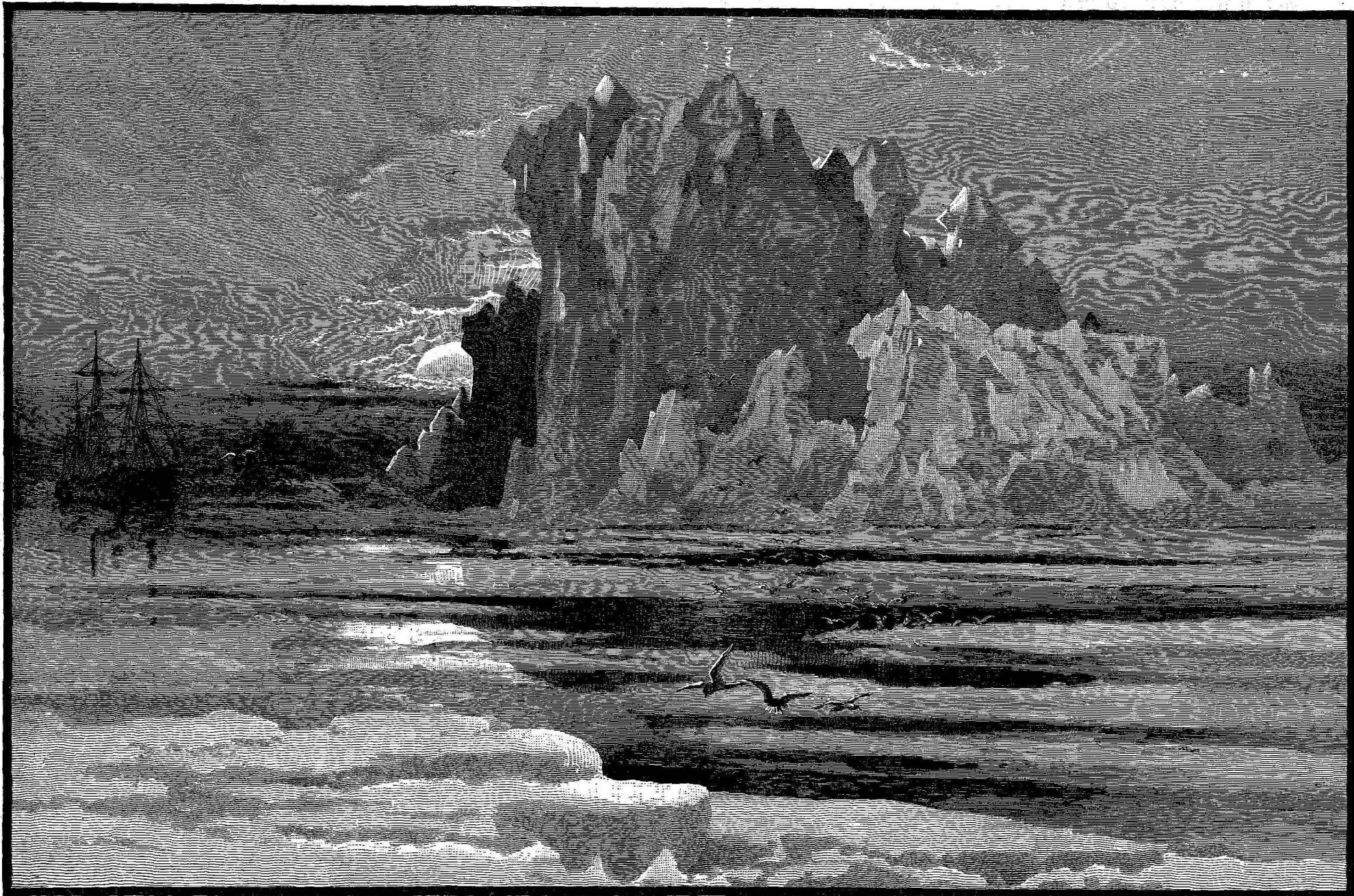


ΤΑ ΕΚ ΠΑΓΟΥ ΟΡΗ ΤΟΥ ΑΤΛΑΝΤΙΚΟΥ ΩΚΕΑΝΟΥ.

(Κατὰ τὸ ἀπέναντι ἀπεικόνισμα).

Ἀφ' ὅτου οἱ ἀνθρώποι τοῦ ἡμετέρου αἰῶνος, ὑπὸ τοῦ πόθου πρὸς μεγάλας καὶ ἐπιπόνους περιοδείας κινούμενοι, ἥρχισαν τακτικῶς νὰ ἐπισκέπτωνται τὰ ὑψηλὰ ὅρη τῆς κευτρικῆς Εύρωπης, ἐγνώρισαν ἐκ τοῦ πλησίον καὶ αὐτοὶ οἱ κάτοικοι τῶν πεδιῶν χωρῶν τοὺς καλύπτοντας αὐτὰ γηγεντιαίους πάγους. Ἐκαστος ἀνέγνω ἡ ἥκουσέ τι περὶ αὐτῶν

ἡ εἶδε τὰς εἰκόνας των καὶ προσφέρει τον προσήκοντα θαυμασμὸν εἰς τὰ θαυμάσια ταῦτα δημιουργήματα τῆς φύσεως. Ἐν τούτοις λίαν ὀλίγοι ἡκολούθησαν τὸν φυσιοδίφην εἰς τὰς ὑψηλὰς ἐκείνας ζώνας, ὑπόθεν οἱ αἰώνιοι τῶν Ἀλπεων πάγοι αἰδιακόπως μεταβάλλουσι τὴν ζψιν τῆς γῆς, ὀλίγοι γινώσκουσιν, διτὶ ἐπὶ τῶν ἀφώνων κορυφῶν τῶν Ἀλπεων διαρκεῖ



ΚΡΥΣΤΑΛΛΙΝΑ ΌΡΗ ΕΠΙ ΤΟΥ ΑΤΛΑΝΤΙΚΟΥ ΩΚΕΑΝΟΥ.

ἀκόμη δ ἀγών, ὅστις ἥρξατο πρὸ χιλιετηρίδων καὶ μόλις μετὰ παρέλευσιν πολλῶν ἄλλων χιλιετηρίδων θέλει περατωθῆναι.

Ἡ χιὼν καὶ οἱ ἀπέραντοι πάγοι, οἱ αἰωνίως καλύπτοντες τὰς κορυφὰς τῶν ὄρέων, δὲν σχηματίζουσιν προφυλακτικὴν στέγην τῶν φαλακρῶν βραχωδῶν γιγάντων· βραδέως, ἀλλ’ ἀδιακόπως καταρρέει ὁ πάγος εἰς τὴν πεδιάδα, καταθρύπτει τοὺς βράχους καὶ λιστεῖ τοὺς λόφους καὶ τὰ ὑψώματα. Ἐπὶ τῶν πεδιάδων τῆς βορείου Γερμανίας ὑπάρχουσιν εἰςέτι ἐγκατεσπαρμένα πολυάριθμα ἔχην τοῦ ἀγῶνος τούτου, οἱ δὲ ἐντὸς βαθέων λιμνῶν συνεπισωρευμένοι πετρώδεις λόφοι ὑποδεικνύουσι μέχρι τῆς σήμερον τὰ ὄρια πρὸ πολλοῦ ἐξαφανισθέντων πάγων.

Ἄλλ’ οὐδαμοῦ παρίσταται τὸ φαινόμενον τοῦτο μεγαλοπρεπέστερον τὸν ἐν ταῖς πολικαῖς χώραις, ὃπου ὁ βασιλεὺς τοῦ χειμῶνος μετὰ τοῦ παγετῶδους στέμματός του ἐξέλεξε τὸν θρόνον του. Ἐν φ' τὸ παγετῶδες ῥεῦμα τῆς γνωστῆς Mer de Glace ἀναθεν τοῦ Chamounix ἐπὶ τῶν Ἀλπεων ἔχει τὸ πολὺ 2000 μέτρων πλάτος καὶ 9800 μέτρων μῆκος, οἱ πάγοι τοῦ Οδυβόλου ἐν τῇ δυτικῇ Γροινλανδίᾳ καταλαμβάνουσιν ἕκτασιν μήκους 110 χιλιομέτρων καὶ τελευτῶσιν εἰς τὴν ἀκτὴν τῆς θαλάσσης ἐν εἰδει παγετῶδους τοίχου, ἔχοντος ὑψός 100 μέτρων. Ἄλλ' ἀκόμη καὶ ἐπὶ τῶν νεκρῶν τούτων ἐπιφανειῶν ἐκ πάγου, ἀφ' ὧν σπανίως μόνον προβάλλουσι γυμνά τινες βραχώδεις κορυφαί, οὐδεμία ἐπικρατεῖ ἡσυχία, διότι καὶ ἐνταῦθα τὸ ῥεῦμα τοῦ πάγου ζητεῖ να φθάσῃ εἰς τὴν θαλάσσαν καὶ συγχάκις κατορθεῖ τοῦτο μετὰ μεγάλων καταστροφῶν, ἀς ἡδύνατό τις νὰ ἀποκαλέσῃ νιφοστιβάδας τῶν πολικῶν χωρῶν. Ἀρχομένου τοῦ ἔαρος ἀποκόπτονται μετὰ φοβεροῦ πατάγου οἱ δεσμοὶ τῶν διαφόρων ἐκ πάγου γιγάντων καὶ τὰ ἐλευθερωθέντα τμήματα πάγου, μεταβαλλόμενα εἰς νηχομένας νήσους, φέρονται ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ ῥεύματος πρὸς τὰς νοτιωτέρας ζώνας.

Ἐνταῦθα τήκεται ὁ πάγος ὑπὸ τὴν ἐπιρροὴν τοῦ ἥλιου καὶ λαμβάνει τὰ φασματώδη ἐκεῖνα σχήματα, ἀφ' ὧν οἱ ναυτοποροῦντες ὠνόματαν αὐτὰ „κρυσταλλώδη ὅρη“. Γροινλανδίᾳ εἶναι τὸ κυριωτέρα αὐτῶν πατρὶς καὶ ἀπὸ τῶν ἀκτῶν αὐτῆς, ἀπὸ τοῦ Μαρτίου μέχρι τοῦ Ιουλίου, ἀναχωροῦσι τὰ κρυσταλλώδη ὅρη κατὰ μεγάλα πλήθη πρὸς νότον μέχρι τῆς 40° βορείου πλάτους.

Οἱ ἐπὶ τοῦ Ωκεανοῦ συναπαντῶν αὐτὰ θαλασσοπόρος δὲν ἐνδουσιάζεται ἐπὶ τῇ θέᾳ των, δσον μεγαλοπρεπῶς καὶ ἀν φέρωνται ὑπὸ τῶν κυμάτων τῆς θαλάσσης, δσον μυθωδῶς καὶ ἀν λάμπωσιν ὑπὸ τὰς ἀκτῖνας τοῦ δύοντος ἥλιου,

διότι, ὅπως αἱ κατὰ τὴν ἀρχαιότητα φυλάττουσαι τὴν εἰς-οδον τοῦ Εὔξείνου Πόντου Συμπληγάδες Πέτραι, ἀπειλοῦσι καὶ ταῦτα τὸν ἀνθρωπον διὰ καταστροφῆς. Ἀλλοίμονον εἰς τὸ πλοῖον ἐκεῖνο, δπερ κατὰ κακήν του πύχην περιέπεσεν ἀνὰ μέσον δύο η τριῶν κρυσταλλωδῶν ὄρέων τὸ ἀδυγατεῖ νὰ παρακάμψῃ αὐτά. Ὅσοι θαλασσοπόροι ἐχάμησαν ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ ὥκεανῳ, οὗτοι τὸ κατετρίβησαν μεταξὺ τῶν πάγων η κατεβυθίσθησαν ὑπὸ αὐτῶν εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης.

Πρὸς ἀποφυγὴν τῶν κινδύνων τούτων συνεφώνησαν ἐσχάτως τὰ ναυτιλλόμενα ἔθνη νὰ συστήσωσιν ἰδιαιτέραν ὑπηρεσίαν, σκοπὸν ἔχουσαν νὰ παρατηρῇ τὸν ἀριθμὸν καὶ τὴν διεύθυνσιν τῶν ἐπὶ τοῦ Ἀτλαντικοῦ Ωκεανοῦ κρυσταλλωδῶν ὄρέων καὶ νὰ εἰδοποιῇ τοῦτο τηλεγραφικῶς εἰς τε τὸν λιμένα τῆς Νέας Ύόρκης καὶ εἰς τοὺς κυριωτέρους λιμένας τῆς Εύρωπης, ὅπως οἱ διάφοροι πλοίοιρχοι ρύθμιζασι συμφώνως πρὸς τὰς εἰδήσεις ταύτας τοὺς πλοῦς των καὶ ἀποφύγωσιν δσον ἔνεστι τὸν κίνδυνον.

Τὰ κρυσταλλώδη ὅρη φέρουσι μεθ' ἔσυτῶν καὶ τμῆματα βράχων, ἀτινα, ἀφ' οἱ τακῆς πάγος, καταβυθίζονται εἰς τὸν πυθμένα τῆς θαλάσσης. Πρὸ μικροῦ οἱ φυσιοδίφαι ἐξήγγαγον ἐκ τοῦ πυθμένος τῶν Τροπικῶν θαλασσῶν λίθους, οἱ δποῖοι ἀπεδείχθησαν ὅτι ἐφέρθησαν εἰς τὰς νοτίας ἐκείνας ζώνας ὑπὸ τῶν εύρωπαϊκῶν πάγων κατὰ τὴν κρυσταλλώδη ἐποχήν.

Ἐνίοτε παρετηρήθησαν ἐπὶ τῶν κρυσταλλωδῶν ὄρέων καὶ ἀκούσιοι τινες ἔμψυχοι ἐπιβᾶται, λευκαὶ ἀρκτοὶ, αἴτινες καὶ ἀρχὰς θὰ διεσκέδαζον πλέουσαι ἀκόπως ἐπὶ τοῦ πολικοῦ πόντου, ἔως οὖ ἐπὶ τέλους κατενεόησαν μέν, ἀλλὰ λίαν ἀργά, ὅτι τὸ πρὸς νότον ταξειδίον των δὲν ἥρμοζεν αὐταῖς καὶ ὅτι η ἀποδημία πρὸς τὸν πολιτισμένον κόσμον θὰ ἐπιφέρῃ τὴν καταστροφήν των.

Ἡ ἀνταρκτικὴ θαλάσσα ἔχει ἔτι περισσότερα κρυσταλλώδη ὅρη, ὅπως ἐν γένει το νότιον ήμισφαίριον εἰς τὰς βορειοτέρας αὐτοῦ ζώνας καλύπτεται ὑπὸ μεγαλειτέρων ἐκτάσεων πάγου. Ἐν τῇ νοτίῳ δὲ Ἀμερικῇ οἱ πάγοι τῶν Ανθεών καθικνοῦνται μέχρι καὶ αὐτῆς τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης, αἱ δὲ ὑπὸ πυκνῶν δασῶν καλυπτόμεναι ἀκταὶ αὐτῆς παρέχουσι ζωηροτάτην ἀντίθεσιν μεταξὺ τοῦ βασιλείου τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου. Ἐκεῖ καὶ κολιβρία ἀκόμη καὶ φιτακοὶ ζῶσι καὶ ἐνδιαιτῶνται ἐν χώραις, αἴτινες δείποτε σχεδὸν εἶναι ὑπὸ πάγου κεκαλυμμέναι.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΙ.

(Ἐκ τῶν τοῦ Κορανί).

— “Οστις ἀσχολεῖται ν̄ ἀνογινώσκῃ η̄ ν̄ λαλῇ τῶν σοφῶν τα παραγγέλματα, τὰ ἐντύπωνται καὶ ἐπομένως εἰς τὴν ψυχήν του. η̄ τούλαχιστον ἐντρέπεται νὰ τὸ παραβῆ.

— “Ολη ὅλων ήμων, ἀπὸ πρώτης γεννήσεως μέχρι τελευτῆς, η̄ ζωὴ ἀλλο δὲν εἶναι, πλὴν ποτήριον συγκερασμένον ἀπὸ λυπηρὰ καὶ χαρμόσυνα· καὶ η̄ σύγκρασις αὐτῆς εἶνε ἔργον τῆς προνοίας, διὰ νὰ μή ὅηδιάζωμεν ἀπὸ τὸ μέλι τῶν χαρμοσύνων, μήδε νὰ ὀγκωποτέμεν πάλιν ἀπὸ τὴν πικρίαν τῶν λυπηρῶν, ὀλλὰ νὰ κρατώμεθα πόντοτε εἰς τὸ μέσον, τὸ ὅποιον διακρίνει τοὺς ἀληθῶς σῆνδρας ἀπὸ τοὺς κοινοὺς ἀνθρώπους.

— “Οστις, ἐν καιρῷ τοῦ καυχᾶσθαι ταπεινοφρονεῖ, ἐκεῖνος ὑποκρίνεται ταπεινοφροσύνην, δὲν εἶναι ἀληθῶς ταπεινόφρων.

— Ἀπὸ τὴν μακρὰν πεῖραν εἶνε ἀποδειγμένον, ὅτι η̄ φυλακὴ τῆς Ἐλευθερίας χρειάζεται ἀπαραιτήτως παιδείαν, καὶ ἐν τούτῳ συμπεραίνεται ὅτι η̄ διάδοσις τῶν γραμμάτων εἶνε δλων τῶν φιλανθρώπων ἔργων τὸ φιλανθρωπότατον.

— Αἱ δυστυχίαι εἶνε τῆς ἀρετῆς η̄ πολαίστρα, εἰς τὴν ὅποιαν διακρίνεται ο ἀνδρεῖος ἀπὸ τὸν ἀνανδρὸν ἀδηλητήν. Πότε ἀλλοτε ἔχει τις νὰ δείξῃ μὲ πλειστέραν βεβαιότητα, δτι εἶνε φρένιμος, ἀν δὲν τὸ δεῖξῃ εἰς τὴν συμφοράν του;

— Τὸ νὰ συμβουλεύῃ τις τὰ καλὰ δὲν χρειάζεται μεγάλην γνῶσιν. Τὸ νὰ τὰ ἐργάζεται, δταν η̄ χρεία τὸ καλέσῃ, εἶνε μόνης ἀνδρείας καὶ φρονήμου ψύχης προτέρημα.